

210

Choćby figi nie zakwitły

Choć - by fi - gi nie za - kwi - tły i u - ro - dzaj win - nic by znikł, o -
liw - ki o - woc chy - bił - by, ro - la da - ła mar - ny plon, choć - by wszyst - kie ow - ce
wy - bił ktoś i w o - bo - rach bra - kło - by krów. Jed - nak w Pa - nu
ra - dość bę - dę miał. Jed - nak w Pa - nu ra - dość bę - dę miał, roz - ra -
du - ję się w Bo - gu zba - wie - nia me - go. Mo - ją si - łą jest Pan.

211

Od świtu aż po zmierzch

Od św - i - tu aż po zmierzch chwa - lić bę - dę i - mię
Twe, bo po - tęż - ne i god - ne chwa - ły i - mię Twe. Od
świ - tu aż po zmierzch chwa - lić bę - dę i - mię Twe, bo po -
tęż - ne i god - ne chwa - ły jest. U - wiel - - -
biam, wy - wyż - szam, rę - ce swe wno - szę.